

ИЗ КУЛТУРНЕ ИСТОРИЈЕ ЈАГОДИНЕ: ДУШАН ВУКИЋЕВИЋ (1897-1969)*

Апстракт: *Рад говори о животу и раду значајног просветно-културног радника Душана Вукићевића популарног чика Дује. Текст је заснован преваходно на грађи која се налази у Завичајном музеју.*

У холу Завичајног музеја десно од улаза у изложбену салу налази се метална плоча на којој испод рељефног лика стоји следећи натпис: „Душан Вукићевић-Дуја-1897-1969-заслужни радник-музеја”, а у десном доњем углу налази се потпис аутора (вајар Ракоњац из Крагујевца-по речима колеге етнолога мр Миодрага Алексића) и датум: „24.09.'84” (видети фотографију бр. 2). Међу посетиоцима има и оних који се занимају за личност коме је посвећена ова спомен плоча. Овај текст је покушај да се осветли живот и рад по много чему значајног човека за историју Јагодине.

Душан Вукићевић рођен је у Јагодини 6.(18) маја 1897. године као четврто дете свештеника рибарског Илије Вукићевића и жене му Никосаве. Крштен је 18.(30) маја исте године од стране свештеника Матије Ј. Ђурића док је кум био Лазар Пауновић земљорадник из Опарића. Душан води порекло од породице Вукићевић из Опарића у Левчу, која се у то село доселила са Косова, а на које је дошла из Црне Горе.¹ Основну школу (1904-1908) и шест разреда гимназије завршио је у Јагодини. Даље школовање прекида Први светски рат. У периоду октобар 1912-фебруар 1913. године, у време Првог балканског рата, ради као добровољни болничар у јагодинској војној болници која је била смештена у старој згради Учитељске школе. Његова судбина у току Првог светског рата није позната, једино се може констатовати да није био интерниран.²

Након рата наставља своје школовање. Успешно завршава шестомесечни матурски курс у Другој београдској гимназији. Уписује се на Филозофски факултет у Београду на групу за историју и упоредну књижевност. Из индекса се види да су му предавали наши истакнути културни и научни радници: Богдан Поповић, Никола Вулић, Јован Радонић, Владимир Петковић, Брана Петровић. Студије завршава током 20-их година.³

Жени се Олгом Матејић из Пожаревца, кћерком Даринке и Петра Матејића, окружног инжењера, 26. новембра 1922. године у јагодинској цркви Св. Архистратила Михаила. Венчање је обавио свештеник Јеремија Станковић. Кум је био лекар др Михаило Димић, а стари сват Младен Вукићевић јагодински касарин.⁴

Своју службу почиње 1923. године када бива постављен за привременог предметног учитеља гимназије у Ћуприји. Фебруара 1924. године постављен је за суплента исте гимназије. Привремено прекида службовање августа 1924. године када се краткотрајно (1-16. август) налази на одслужењу војног рока у Сарајеву у школи за резервне пешадијске и артиљеријске официре. Бива отпуштен као привремено неспособан. Крајем октобра 1927. године подноси оставку на државну службу. У периодима од новембра 1927. до 1. децембра 1929. и 1. октобра 1931. до 10. марта 1932. године обавља самосталну педагошку делатност, спремајући ђаке за све разреде гимназије.⁵

Постављен је за суплента Градске више приватне гимназије у Ћуприји 11. децембра 1929. године, предајући српскохрватски, немачки и латински језик. На Светог Саву 1930. године држи предавање „О истини”, а 30. априла исте године предавање: „О славним хрватским херојима и мученицима Петру грофу Зринском и Фрањи Крсти Франкопану”. Његову делатност у Ћуприји пратио је и један од најзначајнијих листова у средњем Поморављу у периоду 1930-1940. године, „Моравски гласник”. У свом броју од 6. јануара 1931. године доноси вест о предавању Душана Вукићевића „О мајци” у организацији Женске подружнице из Ћуприје. Предавање је било добро посвећено, а чист приход је ишао у корист сиромашних ученица Женске занатске школе. Након приватне гимназије у Ћуприји даље службовање наставља у Градској вишој приватној гимназији у Јаго-

дини (1. март 1931-10. март 1932). Од 10. марта 1932. године ради у Државној реалној гимназији у Ћуприји предајући српскохрватски и немачки језик „*Моравски гласник*” од 15. маја 1932. године доноси вест о екскурзији ученика петог и шестог разреда гимназије у манастир Раваницу и околину. Међу наставницима који су водили ученике био је и Душан Вукићевић. Дана 30. маја 1932. године свим ученицима гимназије држи предавање о Топличком устанку. Био је благајник гимназијског фонда за потпомагање сиромашних ученика и ученица. Марта 1933. године са одличним успехом полаже професорски испит. Поводом тог догађаја у „*Моравском гласнику*” од 2. априла објављена је честитка. Крајем новембра исте године, због потребе службе бива премештен за професора Државне реалне гимназије у Сурдулици. На нову дужност се јавља 16. децембра текуће године. На тој дужности остаје до априла 1941. године.⁶

У току априлског рата бива заробљен и транспортован у заробљенички логор близу Беча у Аустрији. Ту је остао до априла 1943. године када је отпуштен због болести. Јула месеца наведене године постављен је за професора гимназије у Јагодини. Предавао је историју и природопис. Његов рад надлежни органи оцењују као одличан.⁷

Након ослобођења Јагодине у Другом светском рату, 17. октобра 1944. године, појачава своју политичку активност. У периоду од 20. јула до 27. новембра 1945. године обављао је функцију вршиоца дужности директора јагодинске гимназије. У извештају гимназије за школску 1946/47. годину наводи се да Душан Вукићевић као главни предмет предаје историју, а као споредни југословенску књижевност. Почетком марта 1948. године постављен је за хонорарног наставника Школе за опште образовање радника у Светозареву (данашња Јагодина). Крајем истог месеца постављен је за директора наведене школе. Предаје и на официрском течају. Своје службовање у Гимназији завршава августа 1951. године. У свом сећању Душанов колега из Гимназије, професор Јован Јовановић каже да је популарни чика Дуја био омиљен и код омладине и код грађанства. Истиче његову вештину импровизовања предавања и, напамет, навођење дужих цитата из дела старих писаца и путописа.⁸

Половином августа 1951. године премештен је на рад у Учитељску школу где је предавао историју. Поред наставничке активности руководи научном групом археолога и историчара и изводи забавно-научне екскурзије. За ученике и наставнике школе организује прославе државних и народних празника. Држи предавања на Народном универзитету („*Знаменити људи старе Јагодине и околине*”). Школске 1952/53. године бива укључен у одбор за прославу педесетогодишњице Српске Социјал-демократске партије. На курсу за партијске руководиоце хонорарно је предавао историју. Почетком 1954. године изабран је за председника Одбора за прославу стопедесетогодишњице Првог српског устанка, активно учествујући у обележавању овог значајног јубилеја.⁹ Од 1954. године евидентирани су његови први текстови објављени у локалном листу „*Нови пут*”, у којем публикује текстове скоро до краја живота (видети библиографију).

Као професор Учитељске школе формира музејску збирку од археолошког и историјског материјала. Ова околност као и чињеница да је 1954. године почело обележавање светског Дана музеја (18. мај), на сугестију комитета за музеје и галерије УНЕСКА, уз вероватну упорност Душана Вукићевића свакако су имали утицај да Народни одбор Градске општине у Светозареву на својој седници од 30. септембра 1954. године донесе одлуку да Душана Вукићевића постави за управника Државног архива и музеја који је у оснивању. С обзиром да у том тренутку није било предвиђених буџетских средстава за рад музеја он наставља рад у Учитељској школи. Пошто је општинским буџетом за 1955. годину било решено питање финансирања музеја и његово функционисање као самосталне установе, Народни одбор на својој седници од 21. априла 1955. године доноси одлуку да Душана Вукићевића постави за управника Завичајног музеја. Било је предвиђено да музеј почне да функционише као самостална установа 1. маја 1955. године. Ипак музеј све до 22. септембра ради у заједници са Градском државном архивом. Тог датума је извршена примопредаја музејских предмета управнику Завичајног музеја. На дужности управника Вукићевић остаје до пензионисања 31. августа 1961. године.¹⁰ Као свој дан, Завичајни музеј обележава 30. септембар.

На новој дужности и на новом пољу деловања испољава велику енергију. Неуморни је пропагатор музеја и музеологије о чему сведоче обимне белешке које се чувају у архивској грађи Завичајног музеја. О томе сведочи и манифестација „Недеља музеја” организоване сваке године, почев од 1954. године. При томе га нису обесхрабрили неуспеси попут два отказивања предавања на Народном универзитету на тему „*Музеј и његов значај*” због слабог одзива публике, новембра

1955. године. Главна област његовог истраживања била је историја Јагодине и околине са додирним тачкама за Левач. У листу „Нови пут”, за који је по свему судећи једино писао, избројано је тридесетак његових прилога из области историје и музеологије (видети библиографију). Званично је пензионисан 31. августа 1961. године. По свему судећи он и после одласка у пензију обавља дужност управника музеја и то највероватније до прве половине 1963. године када је изабран нови руководилац музеја, Саво Ветнић. За његову делатност град Светозарево му се одужује спомен дипломом додељеном 17. октобра 1961. године, поводом Дана ослобођења у Другом светском рату. Године 1962. са групом аутора публикује „Туристички водич среза Светозарево” (видети библиографију). У периоду 1955-1961. године ствара своје животно дело „Хроника Светозарева” која обухвата преко 1500 куцаних страна текста. Обухвата период ране историје овог подручја, првог помена Јагодине до 1945. године. За његова живота она није штампана. Крагујевачки лист „Светлост” 1963. године у 11 наставака објавио је изводе из Хронике (видети библиографију).¹¹

Умире 11. јануара 1969. године у болници у Ћуприји. Сахрањен је на гробљу у Светозареву (Јагодини). Приликом сахране велики број грађана, поштовалаца одао му је дужно поштовање, упркос зими.¹² Можда је овај догађај утицао да Скупштина општине фебруара 1969. године донесе одлуку о штампању Хронике чији излазак из штампе је планиран до краја 1970. године. Ово дело није угледало светлост дана. Једино што је урађено је редакција рукописа у четири тома коју је урадио др Милосав Обрадовић 1980. године, под насловом: Душан Вукићевић, „Избор из грађе за хронику Светозарева”, Светозарево, децембар 1980. године (видети библиографију).¹³ Иако није публикована, редигована Хроника је предмет коришћења истраживача.

Поводом прославе тридесетогодишњице рада Историјског архива у Јагодини (1981) посмртно му је додељена захвалница, а поводом истог јубилеја Завичајног музеја (1984) откривена је спомен-плоча у згради установе у његову част.¹⁴

Својим просветним радом оставио је трага међу генерацијама ученика којима је предавао. Делатношћу у музејској струци трасирао је пут којим су ишле, иду и ићи ће генерације музејских радника на истраживању, прикупљању, обради и презентовању грађе значајне за историју Јагодине односно средњег Поморавља. Целокупна његова делатност дубоко је уткана у историју места.

П Р И Л О З И

Фотографија бр. 1

Душан Вукићевић-Дуја

(1897-1969)

Фотографија бр. 2

Спомен-плоча у холу

Завичајног музеја

ФОТОГРАФИЈЕ (снимио Милосав Брајковић)

БИБЛИОГРАФИЈА

Публиковани радови

Публикације

- Grupa autora, turistički vodič sreza Svetozarevo, Beograd 1962. godine.

Чланци

- *Уочи Првог српског устанка*, Нови пут, год. VII, број 5, Светозарево 6. фебруар 1954, стр. 3.
- *1804-1954. Сто педесет година од Првог српског устанка*, Нови пут, год. VII, број 6, 13. фебруар 1954, стр. 1.
- *Знаменити људи нашег краја*, Нови пут, број 6, стр. 3.
- *Знаменити људи нашег краја-Милоје Тодоровић*, Нови пут, год. VII, број 8, 27. фебруар 1954, стр. 3.
- *Битка на Иванковцу*, Нови пут, год. VII, број 31, 7. август 1954, стр. 3.
- *Откопан казан за печење ракије из Првог српског устанка*, Нови пут, год. VII, број 39, 2. октобар 1954, стр. 5.
- *Пред недељу музеја*, Нови пут, год. VIII, број 19, 14. мај 1955, стр. 5.
- *За комплексни музеј у Светозареву*, Нови пут, год. VIII, број 20, 21. мај 1954, стр. 5.
- *Фосил стар око милион и по година*, Нови пут, год. IX, број 41, 13. октобар 1956, стр. 5.
- *Фрагменти из старе Јагодине I-III (фелтон)*, Нови пут, год. X, број 31, 3. август 1957., стр. 5; број 32, 10. август 1957, стр. 5; број 33, 17. август 1957, стр. 5.
- *Још један стари ратни чамац извађен из Мораве*, Нови пут, год. X, број 35, 31. август 1957, стр.5.
- *Поводом „Недеље музеја”-музеј мора да постане допунски део школе*, Нови пут, год. X, број 41, 12. октобар 1957, стр. 5.
- *Из историје Радничког покрета-Марсељеза на улицамаЈагодине*, год. XI, број 17-18, 29. април 1958, стр. 9
- *Центар радничке активности налазио се у кафанама „Булевар”, „Порт Артур” и „Радничка кооператива”*, Нови пут, год. XI, број 19, 10. мај 1958., стр. 2.
- *Светозарево још увек без музејске зграде*, Нови пут, год. XI, број 42, 18. октобар 1958, стр. 5.
- *Светозар Марковић-Хронологија датума*, Нови пут, год. XII, број 8, 28. фебруар 1959, стр. 3.
- *Савременици и следбеници Светозара Марковића о његовој смрти*, Нови пут, год. XII, број 8, 28. фебруар 1959, стр. 3.
- *Из историје радничког покрета-Светозар Марковић у Јагодини I-II (фелтон)*, Нови пут, год. XII, број 10, 14. март 1959., стр. 2; број 11, 21. март 1959, стр. 3.

- *Првоборац напредног женског покрета у Поморављу*, Нови пут, год. XII, број 10, 14. март 1959, стр. 3.
- *Из историје радничког покрета-Радован Драговић у Јагодини*, Нови пут, год. XI, број 12, 28. март 1959, стр. 2.
- *Занимљиви људи старе Јагодине-Танане струне Мије Циганина I-III (фељтон)*, Нови пут, год. XII, број 12, 28. март 1959, стр. 6; број 13, 4. април 1959, стр. 6; број 14, 11. април 1959, стр. 6.
- *Поводом 40-годишњице КПЈ и СКОЈ-а-22. август 1920*, Нови пут, год. XII, број 42, 24. октобар 1959, стр. 5.
- *Занимљив археолошки налаз у Бунару*, Нови пут, год. XIV, број 40, 7. октобар 1961, стр. 5.
- *Из прошлости Светозарева I-XI (фељтон). За време средњовековне државе*, Светлост, год. XXIX, број 14, Крагујевац 5. април 1963, стр. 16; *Јагодина под турцима*, број 15, 12. април 1963, стр. 16; *Кочина крајина*, број 16, 19. април 1963, стр. 16; *Први и Други устанак*, број 17-18, 1. мај 1963, стр. 13; *Први дани у слободи*, број 19, 10. мај 1963, стр. 16; *Милош и јагодинци*, број 20, 17. мај 1963, стр. 16; *Прва фабрика у Србији*, број 21, 24. мај 1963, стр. 16; *Трговина и занатство*, број 22, 31. мај 1963, стр. 16; *Ђура Јакшић у Јагодини*, број 23, 7. јун 1963, стр. 16; *Прве политичке борбе*, број 24, 14. јун 1963, стр. 16; *Зачеци радничког покрета*, број 25, 21. јун 1963, стр. 16.
- *Из старог албума-Тања је схватила поруку-Сећање на Славку Бурђевић и Радмилу Миљковић*, Нови пут, год. XVI, број 3, Светозарево 16. мај 1968, стр. 6.

Непубликовани радови

-Избор из грађе за хронику Светозарева, I-IV, редакција др Милисав Обрадовић, Светозарево, децембар 1980. године.

РЕЗИМЕ

Душан Вукићевић рођен је у Јагодини крајем XIX века. Највећи део живота провео је у месту рођења. Основну школу и шест разреда гимназије завршава у Јагодини. Након Првог светског рата у Београду завршава гимназију и историју на Филозофском факултету. Жени се Олгом Матејић 1922. године. Службовање почиње 1923. године. Предаје у гимназијима у Ћуприји, Јагодини, Сурдулици. Професорски испит полаже 1933. године. Након повратка из заробљеништва 1943. године почиње да ради у јагодинској гимназији. Године 1951. прелази на рад у Учитељску школу. Крајем септембра 1954. године постављен је за управника Државног архива и музеја који је у оснивању, данашњи Завичајни музеј. Пензионисан је 31. августа 1961. године. Написао је бројне прилоге за лист „Нови пут”, а у периоду 1955-1961. године ствара своје обимно дело „Хроника Светозарева” које ни до данас није штампано. Био је омиљен и цењен код људи. Умро је у ћупријској болници 11. јануара 1969. године, а сахрањен је на гробљу у Јагодини где и данас почива.

S U M M A R Y
FROM THE CULTURAL HISTORY OF JAGODINA:
DUSHAN VUKICHEVICH (1897-1969)

Dushan Vukichevich was born in Jagodina in the end of the XIX century, where he spent the most of his life. He finished the elementary school and the sixth class of the high school in Jagodina. After the World war 1st he finished high school and the Departement for history at the Philosophy faculty in Belgrade. He married Olga Matejić in 1922. He lectured at high schools in Čuprija, Jagodina and Surdulica and obtained professorship in 1933. After he returned from the war imprisonment in 1943 he began teaching at the high school in Jagodina. In 1951 he moved to the Teachers school. By the end of september 1954. he was nominated as the manager of the State Archive and of the Museum being established at the time (today the Country Museum). He retired on August 31st 1961. He published many articles for the local weekly „Novi put”, and in the period 1955-1961. he created an extensive work titled „Chronicle of Svetozarevo” which was never published as a whole. He was very popular and loved by the people. He died in the hospital in Čuprija on January 11th 1969. and was buried in the Jagodina cemetery.

Key words: Dushan Vukichevich, Jagodina, history, education, Country Museum, Chronicle.

НАПОМЕНЕ

* Рад је проширени чланак објављен у листу „Нови пут” поводом тридесетогодишњице смрти Душана Вукићевића. *Душан Вукићевић* (1897-1969), Нови пут, година LIII, број 1614, Јагодина 13. јануар 1999. године, стр. 5.

1. Родитељи Душанови, Илија (1860-1910) и Никосава (1864-1933) изродили су седморо деце: 1. Драгиња (1888-1901); 2. Драгиша (1890-1890); 3. Лепосава (1892-1894); 4. Душан (1897-1969); 5. Богић (1899-1964) лекар; 6. Милан (1902-1938), звани Ланко, чиновник; 7. Бранко (1905-1986), звани Пити, судија. За рођење Душаново видети: Историјски архив Јагодина, Матична књига рођених, бр. 25 (1896-1897), стр. 224, ред. бр. 192. (За ове податке аутор захваљује професору историје из Јагодине Нинославу Станојловићу); Завичајни музеј Јагодина (у даљем тексту ЗМЈ) збирка архивалија, Друштвена историја, фонд XXIII, кутија 8, Лична архива Душана Вукићевића, несређена грађа; Тодор М. Бушетић, *Левач*, Насеља српских земаља-расправе и чланци, књ. II, Српски етнографски зборник, књига пета, Београд 1903. године, стр. 459-511, 482.
2. ЗМЈ з. архивалија, Друшт. ист, ф. XXIII, к. 8, Лична архива Д. Вукићевића; *Јагодинска гимназија и Приватна женска гимназија, извештај за школску 1910-1911*. Годину, Јагодина 1911. године, стр. 51; За усмено саопштење о интерниранима у току Првог светског рата, захваљујем колеги из Историјског архива Јагодина, Драгославу Дедићу.
3. У његовој личној архиви наишло се на три године завршетка факултета (1924, 1927, 1929). ЗМЈ з. архив, Друшт. ист, ф. XXIII, к. 8, Лична архива Д. Вукићевића; *Сто година Друге београдске гимназије 1870-1970*, Београд 1970. године, стр. 655.
4. Архива цркве јагодинске „Св. апостола Петра и Павла”. Регистар венчаних за све парохије 1900-1929, стр. 173, ред. број 201 (за овај податак захваљујем професору историје из Јагодине Нинославу Станојловићу); ЗМЈ з. архивалија, Друшт. ист., ф. XXIII, к. 8, Лична архива Д. Вукићевића.
5. ЗМЈ з. архив., Д. ист., ф. XXIII, к. 8, Л. архива Д. Вукићевића.
6. Исто; *Гимназија (Државна и Градска виша приватна) Краљевине Југославије у Ћуприји. извештај о раду и успеху у школској 1929-1930*. Год., Ћуприја 1930. године, стр. 3, 7, 10-11, 17-19, 32-33; *Реална гимназија у Ћуприји. Извештај о раду и успеху у школској 1931-1932*. год, стр. 3, 6 12, 16-17, 24, 33-34; *Државна реална гимназија у Ћуприји. извештај за школску 1932-1933*. годину, Параћин 1933. године, стр. 5, 10-11, 19-21, 25, 39-40; „*О мајци*” предавање г. Д. Вукићевића, Моравски гласник, год. II, број 1 и 2, Ћуприја 6. јануар 1931. године, стр. 4; *Научно ботаничко-зоолошка ескурзија*, Моравски гласник, год. III, број 10, Ћуприја, недеља 15. мај 1932. године, стр. 2; *Положио професорски испит*, Моравски гласник, год. IV, број 7, Ћуприја 2. априла 1933. године, стр. 5.
7. ЗМЈ з. архивалија, Друшт. ист., ф. XXIII, к. 8, Лична архива Д. Вукићевића; *Од јагодинске реалнице до гимназије у Светозаревоу 1869-1969*, Светозарево 1969. године, стр. 140.
8. ЗМЈ з. архивалија, Д. ист, ф. XXIII, к. 8. Л. архива Д. Вукићевића; *Извештај државне реалне гимназије у светозаревоу за школску годину 1946-1947*, Светозарево б. г, стр. 9; *Од јагодинске реалнице до гимназије*, стр. 127, 253.
9. ЗМЈ з. архивалија, Д. ист., ф. XXIII, к. 8, Л. архива Д. Вукићевића; *Седм деценија учитељске школе*, Светозарево 1969. године, стр. 193; *Одбор за прославу Светозаревоу предвидео обиман програм*, Нови пут, год. VII, број 5, Светозарево 6. фебруар 1954. године, стр. 3. др Јован Ђорђевић, др Живољуб Лазаревић, др Милан Недељковић, *Век образовања учитеља у Јагодини* (1898-1998), Јагодина 1998. године, стр. 128.
10. ЗМЈ з. архивалија, Политичка историја, Фондови-Скупштина општине и друштвено-политичке организације, тема 15, записници ГНО 1948-1956. Књига записника са седница Народног одбора Гр. општине од XXIII седнице до XLV. Од 14. јануара 1954 до 27. децембра 1954. год, стр. 147. Књига записника са седница Народног одбора Градске општине од XLVI до -. Од 28. децембра 1954 до 24. августа 1955, стр. 103, 108; ЗМЈ з. архивалија, Друштвена историја, фонд

XXIII, кутија 8, Завичајни музеј, несређена грађа; ЗМЈ. з. архив., Д. ист., ф. XXIII, к. 8, Л. архива Д. Вукићевића; Д. Г., *постоји велико интересовање за отварање Завичајног музеја у Светозарево*, Нови пут, год. VII, број 28, Светозарево 17. јули 1954. године, стр. 5; Б. Радосављевић, *20 година Завичајног музеја у Светозарево-отворен прозор у прошлост*, Нови пут, год. XXX, број 41, Светозарево 2. октобар 1974. године, стр. 9; Ж. Јовановић, *Уз јубилеј завичајног музеја у Светозарево-о прошлости за будућност*, Нови пут, год. XXXIV, број 1906, Светозарево 8. август 1979. године, стр. 7; Живко Секулић, *Музеји и музеологија у Југославији 1918-1998*, Зборник радова са научног скупа „Југословенска држава 1918-1998”, Институт за савремену историју, Београд 1999. године, стр. 595-612, 606; *Историјски архив Јагодине 1951-2001*, Јагодина 2002. године, стр. 90 и напомена 48.

11. ЗМЈ збирка архивалија, Политичка историја, фонд VI, кутија 1, Друштвено-политичке организације (1963). *Месечни информатор*, издаје општинска скупштина Светозарево, септембар 1963. године, стр. 63; ЗМЈ з. архив., Д. ист., ф. XXIII, к. 8, Завичајни музеј; ЗМЈ з. архив., Д. ист., ф. XXIII, к. 8, Л. архива Д. Вукићевића; Јован Јовановић, *Поводом једног неодржаног предавања*, Нови пут, год. VIII, број 49, Светозарево 10. децембар 1955. године, стр. 5; М. Ј., *Седамнаестогодишњица ослобођења Светозарева-откривена биста Радиславу Никчевићу*, Нови пут, год. XIV, број 42, Светозарево 21. октобар 1961. године, стр. 1; П. Г., *Чика Дуја-хроничар нашег града*, Нови пут, год. XIV, број 47, Светозарево 25. новембар 1961. године, стр. 7; *Конкурс за управника Завичајног музеја*, Светлост, год. XXIX, број 6, Крагујевац 8. фебруар 1963. године, стр. 14.
12. СО Ћуприја, Матична служба, Матична књига умрлих за 1969. годину, стр. 352, ред. бр. 11 (на овом податку захваљујем професору историје из Јагодине Нинославу Станојловићу); *In memoriam-професор Душан Вукићевић-Дуја*, Нови пут, год. XVII, број 2, Светозарево 15. јануар 1969. године, стр. 7.
13. *Штампаће се историја Јагодине*, Нови пут, год. XVII, број 6, Светозарево 12. фебруар 1969. године, стр. 7; Ж. Ђ., *Завршена припрема рукописа Душана Вукићевића*, Нови пут, год. XXXVI, број 2049, Светозарево 28. јануар 1981. године, стр. 7.
14. Љ. И., *Тридесетогодишњица рада Историјског архива у Светозарево-потцењивање историје*, Нови пут, год. XXVII, број 2090, Светозарево 9. децембар 1981. године, стр. 7; Љ. Исаиловић, *Јубилеј завичајног музеја у Светозарево-три деценије музеја*, Нови пут, година XL, број 30, Светозарево 26. септембар 1984. године, стр. 1; Исти, *Браво музејци*, Нови пут, год. XL, број 31, Светозарево 3. октобар 1984. године, стр. 3.

Списак извора и литературе

Извори

Необјављени извори

1. Архива цркве јагодинске „Св. апостола Петра и Павла”. Регистар венчаних за све парохије 1900-1929.
2. Историјски архив Јагодина, Матична књига рођених бр.25 (1896-1897).
3. Завичајни музеј Јагодина, збирка архивалија: а. Политичка историја, фондови-Друштвено-политичке организације. Скупштина општине; б. Политичка историја, фонд VI, кутија 1, Друштвено-политичке организације; в. Друштвена историја, фонд XXIII, кутија 8, Лична архива Душана Вукићевића; г. Друштвена историја, фонд XXIII, кутија 8, Завичајни музеј.
4. СО Ћуприја, Матична служба, Матична књига умрлих за 1969. годину

Објављени извори

1. Гимназија (државна нижа и гратска виша приватна) Краљевине Југославије у Ћуприји. Извештај о раду и успеху у школској 1929-1930. год., Ћуприја 1930. године.
2. Државна реална гимназија у Ћуприји. Извештај за школску 1932-1933. годину, Параћин 1933. године.
3. Извештај државне реалне гимназије у Светозареву за школску годину 1946-1947., Светозарево б.г.
4. Јагодинска гимназија и приватна женска гимназија. Извештај за школску 1910-1911. год., Јагодина 1911. године.
5. Реална гимназија у Ћуприји. Извештај о раду и успеху у школској 1931-1932. години.
6. Завичајни музеј Јагодина, збирка штампе: а. Комплекти листа „Нови пут” (Светозарево-Јагодина) 1954-1961, 1968-1969, 1974, 1979, 1981, 1984; б. Комплет листа „Моравски гласник” (Ћуприја) 1930-1933; в. Комплет листа „Светлост” (Крагујевац) 1963.

Литература

1. Бушетић Тодор М., *Левач*, Насеља српских земаља-расправе и чланци, књ. II, Српски етнографски зборник, књига пета, Београд 1903. године, стр. 459-511.
2. др Ђорђевић Јован, др Лазаревић Живољуб, др Недељковић Милан, *Век образовања учитеља у Јагодини (1898-1998)*, Јагодина 1998. године.
3. *Историјски архив Јагодине 1951-2001*, Јагодина 2002. године
4. *Од јагодинске реалнице до гимназије у Светозареву 1869-1969*, Светозарево 1969. године
5. *Седамдесет година Учитељске школе*, Светозарево 1969. године.
6. Секулић Живко, *Музеји и музеологија у Југославији 1918-1998*, Зборник радова са научног скупа „Југословенска држава 1918-1998”, Институт за савремену историју, Београд 1999. године, стр. 595-612.
7. *Сто година друге београдске гимназије 1870-1970*, Београд 1970. године.